

Tak to vidíte. Úplně jsem se zatoulal. Už to se mnou vypadalo špatně. Báł jsem se, abych neskončil v nějakém útulku s elektronikou. Baterky skoro na nule, iTom nikde, všude jen cizí lidi a ještě k tomu ti podivní psi. Očmuchávali mě a někteří i vrčeli.

Nechápu, proč staré modely vyráběly z masa a kostí. Došel jsem k obchodu s elektropotřebami. Baterky došly také. Neměl jsem již energii dostat se dovnitř. Kousnul jsem se.

Probudil jsem se v cizím bytě. Nade mnou stála neznámá osoba ženského zevnějšku. Představila se jako 90/60/90, oslovila mě jménem, a říkala, že se nemám čeho bát, že mě iTomovi vrátí. Divil jsem se jak to všechno ví. Brzy jsem pochopil. Když jsem byl v kómatu, stáhla si ze mě všechna data. 90/60/90 tedy kontaktovala mého iToma. Jejich komunikace se ale nějak zkomplikovala. Zřejmě způsobem, který jim vyhovoval. Neviděl jsem co si psali, ale 90/60/90 se pořád uhihňávala a po čase začala dělat dost divné věci. Nakonec mě zavřela do tašky, takže víc nevím. Jenomže tyhle jejich virtuálně-sbližující hrátky neměly trvat dlouho. Nastal totiž vážný problém s Eliškou. A potom ještě vážnější s docentem Tečkou. Všechno se to ztraceně zkomplikovalo. No, ale nebudu předbíhat...